

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการศึกษามีความสำคัญมาก เพราะการศึกษาคือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังคำกล่าวของ วิจิตร ศรีสะอ้าน (2518) ที่ว่า "การศึกษาเป็นกิจกรรมของสังคมที่เกี่ยวพันกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคลและสังคมโดยรวม" อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาคือเป็นส่วนสำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาคน และสังคม องค์ประกอบของการศึกษาในระบบโรงเรียนจะครอบคลุมพฤติกรรมของมนุษย์ทั้ง 3 ส่วน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย (สุนทร นวกิจกุล, 2533) ส่วนของผลศึกษาในฐานะส่วนหนึ่งของการศึกษานั้น จะมีลักษณะโดดเด่นจากการศึกษาด้านอื่น ๆ เพราะผลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรม การเคลื่อนไหวเป็นสื่อในการเรียนรู้ โดยที่เราทราบกันดีอยู่แล้วว่า การเคลื่อนไหว คือ ความจำเป็นของชีวิตการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมทางผลศึกษาที่เหมาะสมจะมีส่วนช่วยทำให้เกิดพัฒนาการในทุกๆ ด้าน กล่าวคือ ในส่วนของพัฒนาการด้านร่างกายกิจกรรมทางผลศึกษา จะช่วยส่งเสริมการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันของกล้ามเนื้อ และระบบต่าง ๆ ของร่างกายโดยเฉพาะในวัยเด็กโดยปกติเด็กจะมีความต้องการในการเคลื่อนไหวอย่างมาก เพราะช่วงวัยดังกล่าวเป็นวัยแห่งการเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวจะช่วยให้ระบบต่าง ๆ ทำงานประสานสัมพันธ์กัน ข้อต่อ และกล้ามเนื้อจะถูกกระตุ้นให้มีการพัฒนายิ่งขึ้น เด็กที่ขยับออกก้างกายจะมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์และสมบูรณ์ ในวัยผู้ใหญ่การเคลื่อนไหว หรือการออกก้างกายที่เหมาะสมจะช่วยให้ร่างกายสดชื่นแข็งแรง ในส่วนของพัฒนาการด้านจิตใจ กิจกรรมผลศึกษาจะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกถึงคุณลักษณะที่แท้จริงในขณะที่ประกอบกิจกรรมทางด้านอารมณ์ เด็กได้มีโอกาสฝึกควบคุมตนเองภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ส่วนทางด้านสังคมกิจกรรมผลศึกษามีส่วนเกี่ยวข้อง ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้เด็กรู้จักร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ รวมถึงมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การปรับตัวให้เข้ากับสังคม รู้จักนำเอาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และทางด้านสติ

ปัญหา เด็กสามารถใช้ไหวพริบและปฏิภาณเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าจากเหตุการณ์ขณะแข่งขัน กีฬาเป็นต้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษาในปัจจุบัน ในส่วนของหลักสูตรวิชาพลศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2527) ได้กล่าวถึงการ ใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ว่า วิชาพลศึกษา เป็นวิชาบังคับร่วมวิชาหนึ่ง ซึ่งใช้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2524 จนถึงปัจจุบัน โดยมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้นักความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนมาแล้วในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกำลัง เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้ซึ่งความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษานั้น มุ่ง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ และเสริมสร้างอุปนิสัยอันดีงามของนักเรียนให้สามารถมีทักษะ และมีนิสัยรักการเล่นกีฬา ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ได้กำหนดวิชาบังคับและวิชาเลือกไว้ดังนี้

กลุ่มวิชาบังคับ ให้เลือกจัดวิชาต่อไปนี้ภาคเรียนละ 1 วิชา จากรายวิชาต่อไปนี้
 ว่ายน้ำ ขี่จักรยาน แฮนด์บอล วอลเลย์บอล เนตบอล แบดมินตัน คาบสองมือ ฟล่อง ศิลปะป้องกันตัว ฟุตบอล การบริหารกายประกอบดนตรี ยูโด ซอฟท์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ ฮอกกี้นาม ยิมนาสติก เซปักตะกร้อ เทนนิส วายน้ำ และกิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา

กลุ่มวิชาเลือก มีทั้งหมด 14 รายวิชา ได้แก่ กรีฑา มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก มวยไทย มวยสากล ง้าว โบโลน้ำ ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์ กระโดดน้ำ จักรยาน บาสเกตบอล ตะกร้อ รักบี้ฟุตบอล และยิงธนู

จากการศึกษาหลักสูตรวิชาพลศึกษาพบว่ากิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นกิจกรรม ทางการกีฬาทั้งสิ้นเพราะการพลศึกษา และการกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันไม่ออก การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีบทบาทสำคัญที่ครูพลศึกษาใช้เป็นสื่อในการสอน และให้ความรู้ทางทักษะ ปลุกฝังค่านิยมและคุณธรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนี้ใจ นักกีฬา ดังนั้นครูพลศึกษาจึงมีบทบาทอันสำคัญอย่างยิ่งต่อการปลุกฝังนี้ใจนักกีฬาที่เกิดขึ้นในตัว นักเรียน คือให้เป็นคนมีใจรอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน และคนทุกคนเป็นผู้มีความสุขภาพ อ่อนโยนใจคอกว้างขวาง เคารพในเหตุผลและกฎกติกาต่าง ๆ (วารสารคดี เพียรชอบ, 2523) ด้วยคุณค่าดังกล่าว การพลศึกษาจึงเป็นที่สนใจของบุคคลในทุกระดับ โดยเฉพาะสื่อมวลชนใน ฐานะ เป็นสื่อกลางของสังคม ซึ่งมีหน้าที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารและการบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ในทุกวันนี้จะ เห็นได้ว่าการแข่งขันกีฬาเกือบทุกระดับและ เกือบทุกประ เภทมักจะมีสื่อมวลชนเข้า

ไปเกี่ยวข้องกับด้ายเสมอไม่ว่าทางตรงก็ทางอ้อม การนำเสนอจะออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ สื่อเหล่านี้จะทำหน้าที่ให้ความรู้ ความคิดเห็น ข่าวดสารตลอดจนความบันเทิง ไปสู่มวลชน บทบาทของสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลส่งมคมอย่างมากดัง นั้น สื่อมวลชนควรจะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ โดยจะต้องนำเสนอข่าวสารอย่าง ตรงไปตรงมา เพื่อสร้างสรรค์สังคมและในส่วนของการนำเสนอข่าวสารทางการพลศึกษา สื่อ มวลชนควรจะได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเอง และจะต้องระลึกรถึงความสำคัญของการ พลศึกษา และการกีฬาที่มีต่อการพัฒนาสังคม มนุษยชาติ และศีลธรรมจรรยา (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2531)

สื่อมวลชนด้านวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์เป็นครูสอนที่มีอิทธิพลมากต่อการเรียนรู้ ของประชาชนโดยไม่รู้สีกตัว (ชำนาญ รอดเหตุภัย, 2522) โทรทัศน์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่เข้ามา มีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเยาวชนในต่างประเทศได้มีการศึกษา เกี่ยวกับโทรทัศน์กับเยาวชนกันมาก ดังที่ เรย์ (Ray, 1973) ได้กล่าวไว้ว่า "โทรทัศน์เป็นสื่อ ที่เด็กให้ความสนใจ เพราะการดูโทรทัศน์เด็กจะได้ยินทั้งเสียง และได้เห็นทั้งภาพที่เคลื่อนไหว ติดต่อกันอย่างมีชีวิตชีวา" เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่ผู้ชมต้องใช้ประสาทสัมผัสทั้งหูและตา จึง สามารถที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจได้อย่างรวดเร็วและจดจำได้นานกว่าให้ผู้ชมเกิดความเชื่อถื่อในสิ่ง ที่ตนได้รับอยู่มากขึ้น ดังนั้นในสังคมต่าง ๆ จึงมักใช้โทรทัศน์เป็นสื่อกลางในการให้ความรู้แก่ ประชาชนกันอย่างแพร่หลายเรฟเฟอร์ และโคชราน (Rieffer and Cochran, 1965)

นอกจากนี้ โฮเวล (Howell, 1970) ยังได้กล่าวไว้ว่าโทรทัศน์สามารถทำให้ ประสบการณ์แก่ผู้รับได้มาก ทำให้ผู้รับมีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เกิดความรู้ทั้งในด้านการ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและความรู้ในวิชาชีพ ส่วน เดล (Dale, 1954) ได้กล่าวถึงคุณค่า ของโทรทัศน์ในด้านการศึกษานฐานะที่เป็นสื่อมวลชน คือ สามารถนำข่าวสารทั้งภาพและเสียง ไปสู่ประชาชนทั่วไปได้โดยง่ายและรวดเร็ว ช่วยให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่าเหตุการณ์นั้นๆ มีความ สัมพันธ์ใกล้ชิดกับตน ทำให้เกิดการรับรู้และสามารถเปลี่ยนความรู้สึก และความคิดเห็นได้

การชมโทรทัศน์เป็นกิจกรรมนันทนาการที่เยาวชนทั้งชาย หญิง และบุคคลทั่ว ๆ ไป ให้ความสนใจ เพราะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและยังได้รับความรู้จนได้รับความนิยมนสูง ขึ้น เรื่อย ๆ ความนิยมชมโทรทัศน์ที่มากขึ้นนี้ สืบเนื่องมาจากการขยายตัวของการถ่ายทอด และ คุณสมบัติพิเศษที่เหนือกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ ตรงที่ได้เห็นทั้งภาพ และได้ยินทั้งเสียง โทรทัศน์เป็น

เครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เป็นที่นิยมแพร่หลายโดยทั่วไป แม้กระทั่งในโรงเรียนและระดับมหาวิทยาลัย เพราะโทรทัศน์มีคุณสมบัติเฉพาะตัว ที่เปรียบเสมือนการนำเอาสื่อ 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และวิทยุมารวมกัน ขณะที่ออกอากาศจึงได้รับความนิยมและความสนใจมากกว่าสื่อชนิดอื่น แม้แต่ผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ซับซ้อนต่าง ๆ หรือตามที่สาธารณะ อิทธิพลของโทรทัศน์อาจมีแนวโน้มว่าจิตใจ ความรู้สึก ทัศนคติ ความประพฤติปฏิบัติทาง รสนิยม ของผู้ชมที่ละเอียดละน้อย โดยผู้ชมไม่มีโอกาสทราบหรือรู้สึกว่าตนถูกชักจูง (ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์, 2513)

อนันต์ธนา อังกินันท์ และ เกื้อกุล คุปรัตน์ (2521) ได้กล่าวสนับสนุนถึงอิทธิพลของโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. ขณะออกอากาศโทรทัศน์ได้รับความนิยมมากกว่าการใช้สื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะผู้ชมได้เห็นทั้งภาพและได้ยินเสียงในขณะเดียวกัน

2. โทรทัศน์เปรียบเสมือนวิทยุ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์รวมกัน คือ ได้ยินเสียงเหมือนวิทยุได้เห็นทั้งภาพและเสียงเหมือนกับภาพยนตร์ ส่วนข่าวนั้นเฉพาะบางข่าวออกอากาศได้รวดเร็วเหมือนหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เพราะโทรทัศน์หากมีการเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นอย่างดีแล้วสามารถนำรายการสดมาออกอากาศ และส่งไปยังผู้รับที่บ้านได้

3. โทรทัศน์เข้าถึงผู้ชมที่บ้านได้เป็นอย่างดี และนับวันจะมีอิทธิพลมากขึ้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของรายการโทรทัศน์ และคุณสมบัติของเครื่องรับโทรทัศน์ ปัจจุบันมีรายการทุกชนิดตั้งแต่การถ่ายทอดมวยหรือฟุตบอลผ่านดาวเทียม การถ่ายทอดรายการสดภายในประเทศที่น่าสนใจ ภาพยนตร์ เรื่องยาวที่เคยฉายในโรงภาพยนตร์ใหญ่ ๆ มาแล้ว ตลอดจนโทรทัศน์สีที่กำลังแพร่หลายอยู่ทำให้โทรทัศน์ได้รับความนิยมมากขึ้น ผู้ดูได้รับความเพลิดเพลินเหมือนไปชมภาพยนตร์หรือดูกีฬา เช่น มวย ฟุตบอล เป็นต้น

4. ผู้ปกครองมีโอกาสดูรายการโทรทัศน์พร้อมกับเด็ก ซึ่งมีโอกาสได้ชี้แจงและตอบคำถามข้อสงสัยของเด็กได้

บารุง สุขพรรณ (2522) ได้กล่าวว่า โทรทัศน์เป็นเครื่องมือการศึกษาได้ทุกระดับ คือ เพิ่มพูนความสมบูรณ์แก่บทเรียนที่ครูสอนในชั้น เช่น ให้อาสาหรือแนะนำเรื่องใหม่ที่ไม่อยู่ในหนังสือเรียนช่วยเชื่อมโยงโรงเรียนกับโลกภายนอก และสอนวิชาโดยตรง ซึ่งบางวิชาครู

สอนปกติไม่มีความสามารถเท่า ส่วน วาสนา ชาวทา (2525) ได้กล่าวถึงคุณค่าของโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาและการเรียนการสอนว่า โทรทัศน์สามารถแสดงการสาธิต (Demonstration) ได้อย่างชัดเจนทำให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่ต้องการเน้นได้โดยใช้เทคนิคการถ่ายใกล้ (Close up) เพื่อขยายภาพหรือสิ่งของให้ผู้เรียนได้เห็นทั่วถึงทุกคนและชัดเจน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนโดยให้ผู้มีความสามารถพิเศษในแต่ละแขนงวิชา มาเป็นผู้สอนทางโทรทัศน์ สำหรับวิรุฬห์ สีลาพฤทธิ์ (2529) ได้สรุปถึงประโยชน์ของระบบโทรทัศน์การศึกษามหาวิทยาลัย คือ เพื่อเสริมการบรรยายสำหรับใช้ภายหลังหรือนำมาใช้ใหม่ และเพื่อใช้โทรทัศน์เป็นเครื่องมือ สำหรับการวิจัย

ปัจจุบันรายการกีฬาทางโทรทัศน์ตลอดจนรายการต่าง ๆ ได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก ตลอดจนมีการปรับปรุงทางด้านเทคนิคต่าง ๆ ทำให้ผู้ชมได้มองเห็นภาพเหมือนธรรมชาติจริง ๆ เพราะสื่อมวลชนสามารถที่จะเข้าถึงตัวบุคคลได้ ทุกคนอย่างรวดเร็วและได้ผล และยิ่งนับวันยิ่งจะขยายให้กว้างขวางออกไปทุกขณะ ไม่ว่าจะเป็น วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ ตลอดจนโฆษณาต่าง ๆ ฉะนั้น จึงควรพิจารณาถึงการใช้สื่อเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ และควรนำมาเป็นเครื่องช่วยทางการศึกษานทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทางการเรียนการสอนให้มากที่สุด และในส่วน ของกีฬาซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โทรทัศน์ยังคงมีบทบาทโดยทำหน้าที่เป็นสื่อในการถ่ายทอดสด และบันทึกเทปมาเผยแพร่แก่ประชาชนโดยทั่วไป โดยจะทำให้ทั้ง ความรู้ความบันเทิง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาน่าจะได้ใช้สื่อ จากโทรทัศน์ให้เป็นประโยชน์แก่การสอนของตนเอง โดยมอบหมายให้นักเรียนได้ใช้แหล่งความรู้ จากสื่อชนิดนี้ เพื่อประกอบการเรียนรู้ทางวิชาพลศึกษาของตนเองอีกทางหนึ่งด้วย

ผู้วิจัยในฐานะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนอยู่ด้วย จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาบทบาท ของรายการโทรทัศน์ที่อิทธิพลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน โดยการศึกษาความคิดเห็น ของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยใช้ประโยชน์จากรายการกีฬาทางโทรทัศน์ และเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่รับผิดชอบ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ใน การที่จะปรับปรุงรายการให้มีคุณภาพมีความถูกต้องในเนื้อหาของรายการด้านพลศึกษา และกีฬา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเฉพาะรายการที่ถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 สถานี คือ
 - 2.1 สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3
 - 2.2 สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5
 - 2.3 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7
 - 2.4 สถานีโทรทัศน์องค์การสื่อสารมวลชนแห่งชาติ ช่อง 9
 - 2.5 สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 (สทท 11)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความสนใจ ความเชื่อ ความศรัทธา การคิดค้น และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้มีการชั่งน้ำหนักว่าถูกหรือผิด ในที่นี้หมายถึงการแสดงออกมาในการตอบแบบสอบถาม

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษาที่สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

รายการกีฬาทางโทรทัศน์ หมายถึง รายการกีฬาที่ทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 สถานี จัดเสนอแก่ผู้ชม ทั้งรายการประจําและรายการพิเศษที่ถ่ายทอดสดมาแพร่ภาพ

การเรียนพลศึกษา หมายถึง การเรียนวิชาพลศึกษาทุกรายวิชา ทั้งที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ทำให้ทราบว่ารายการกีฬาทางโทรทัศน์ในปัจจุบันให้ประโยชน์แก่ ครูพลศึกษา และนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. จากผลการวิจัยนี้อาจใช้เป็นแนวทางการเสนอแนะ เพื่อจะได้ปรับปรุงคุณภาพรายการกีฬาทางโทรทัศน์ให้มีความถูกต้องเหมาะสมและ เกิดประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนในอนาคตต่อไป